

Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

24 aprilie 2024

mun.Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
Președinte
Judecători

Talpă Boris
Roic-Botezatu Lilia
Mânăscurtă Igor

judecând, fără participarea părților, admisibilitatea recursului declarat de avocatul Dorfman Igor în interesele inculpatului Dabija Vadim, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul central din 19 mai 2023 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2023, în cauza penală privind acuzarea lui
Dabija Vadim xxx, născut la xxx,
domiciliat în xxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Termenul de examinare:
Prima instanță: 10.09.2020 – 19.05.2023;
Instanța de apel: 26.06.2023 – 09.11.2023;
Instanța de recurs: 28.02.2024 –24.04.2024

Asupra admisibilității recursului declarat, în baza materialelor din dosar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 19 mai 2023, Dabija Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani.

În baza art.85 alin.(1) Cod Penal, prin cumul parțial al sentințelor, și anume, cumulând parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Central din 05.10.2018, i s-a stabilit definitiv inculpatului pedeapsa sub formă de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoare aplicată în privința lui Dabija Vadim s-a calculat din momentul pronunțării sentinței – 19 mai 2023 cu aplicarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv până la intrarea sentinței în vigoare, cu luarea ultimului sub strajă din instanța de judecată.

S-a soluționat soarta corpurilor delictive și chestiunea privind cheltuielile judiciare.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Morari Vasile, însă în privința acestuia nu este înaintat recurs.

1.2 Analizând materialul probator administrat în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, instanța de fond a reținut următoarea situație de fapt, Dabija Vadim, la data de 14.02.2020, aproximativ la orele 02:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se împreună cu Morari Vasile în barul “Fortuna”, amplasat pe str.Ștefan cel Mare nr.1 A, mun.Bălți, loc care conform art.131 din Codul penal se atribuie la loc public, după ce au intrat în discuție cu Rusu Sergiu, conștientizând că se află într-un loc public, din intenții huliganice, dând dovadă de o obrăznicie deosebită, ignorând circumstanțele cu caracter public ce asigură o ambianță liniștită în societate, prin încălcarea într-un mod demonstrativ a ordinii publice, bazată pe respectarea normelor de drept și conviețuire socială, care asigură securitatea publică și liniștea persoanelor, l-au împins de câteva ori pe ultimul, după care Morari Vasile l-a apucat pe Rusu Sergiu de scurta în care acesta era îmbrăcat, și l-a scos forțat afară la terasă, unde iarăși l-a împins, apoi, în scurt timp l-a scos forțat și de la terasă în stradă, la fel în loc public, și anume, în adiacenta apropiere de bar, unde i-a aplicat două lovituri cu pumnii în regiunea feții, lovituri de la care victima a căzut jos. În scurt timp, de ei iarăși s-a apropiat Dabija Vadim, care împreună cu Morari Vasile i-au aplicat victimei multiple lovituri cu picioarele peste tot corpul, după care l-au apucat de gulerul scurtei și l-au târât de pe teritoriul localului indicat supra la stație, unde i-au mai aplicat două lovituri cu pumnii în regiunea feții, lăsându-l la stație, cauzându-i astfel părții vătămate Rusu Sergiu conform raportului de expertiză judiciară nr.202010D0159 din 18.03.2020, leziuni corporale sub formă de echimoză în jurul ochiului stâng cu hemoragie în conjunctiva ochiului, fractură de os nazal fără deplasare, care au fost produse prin acțiunea traumatică nu mai puțin de o singură dată cu obiect contondent, în timpul și circumstanțele indicate supra, și după criteriul dereglării de scurtă durată a sănătății se califică ca vătămări corporale ușoare, acțiuni intenționate prin care a încălcat ordinea publică, deosebindu-se printr-o obrăznicie deosebită. Vătămări corporale caracteristice pentru cădere de la înălțimea corpului nu s-au depistat.

Urmare a aprecierii și analizei probelor propuse spre administrare în cadrul procesului de judecare a cauzei, instanța de fond a concluzionat, că acțiunile inculpatului Dabija Vadim întrunesc semnele faptei infracționale încadrate în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, după indicii calificativi: „huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de două sau mai multe persoane”.

2.Sentința, a fost atacată cu apel de către avocații Ciocanu Aliona, Dorfman Igor și Duca Denis în interesele inculpaților Dabija Vadim și Morari Vasile, precum și de inculpatul Dabija Vadim, solicitând casarea sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 19.05.2023 și pronunțarea unei decizii noi, prin care inculpații să fie achitați.

2.1.În dezvoltarea motivelor de apel, avocatul inculpatului Dabija Vadim, Ciocanu Aliona a făcut un scurt istoric al cauzei, totodată, aceasta a considerat că apelul declarat are un caracter fondat pentru următoarele argumente:

- sentința este ilegală, neîntemeiată și luând în considerație poziția inculpatului, consideră că vina lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) li.b) Cod penal n-a fost dovedită;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești, probe pertinente, concludente și utile în probarea învinuirii aduse nu au fost administrate;

- instanța de judecată nu a făcut o analiză obiectivă a probelor și nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor;

- totalitatea probelor cercetate în instanța de judecată nu au dovedit că Dabija Vadim a săvârșit faptele incriminate și acesta a fost greșit condamnat;

- nu au fost luate în considerație declarațiile date de inculpat în fața instanței de judecată;

- nu au fost excluse din probatoriu probele inadmisibile (declarațiile martorului Banu Vadim și declarațiile inculpatului Morari Vasile, în partea ce ține de declarațiile date împotriva lui Dabija Vadim);

- ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul în privința lui Dabija Vadim urmează a fi declarate nule.

2.2.Avocatul inculpatului Dabija Vadim, Dorfman Igor în motivarea cererii de apel a invocat că:

- atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, inculpatul Dabija Vadim nu și-a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii ce i-a fost incriminată, a conlucrat cu organul de urmărire penală, făcând declarații și participând la confruntare cu partea vătămată Rusu Sergiu;

- instanța de fond a ignorat poziția și declarațiile inculpatului, punând la baza condamnării doar unele probe subiective și indirecte;

- prin înregistrările video anexate la cauza penală, nu se constată admiterea de către Dabija Vadim a cărorva acțiuni de violență față de partea vătămată;

- la baza sentinței sunt puse și declarațiile martorului Banu Vadim, care sunt neclare atât în partea acțiunilor admise de către Dabija Vadim, cât și privitor la cele ale lui Morari Vasile. Privitor la un șir de alte momente, martorul menționat nu a putut face declarații;

- prin sentința emisă și reieșind din probele administrate, instanța de fond a făcut concluzii incorecte despre faptul, că Dabija Vadim ar fi comis acțiuni huliganice, concluziile în mare parte fiind bazate pe presupuneri;

- nu a fost verificată informația de la serviciul ”112”, privitor la faptul, cine anume a solicitat ambulanța și poliția la fața locului;

- în alineatul 2 al dispozitivului sentinței nu este indicat sub ce formă i s-a stabilit pedeapsa pe 3 ani și 6 luni;

- incorect au fost aplicate prevederile art.85 Cod penal din motiv că este prezentată informația Biroului de probațiune Bălți prin care se confirmă că perioada de probațiune a lui Dabija Vadim stabilită prin sentința Judecătoreiei Chișinău din 05 octombrie 2018 a expirat la 05 decembrie 2022, adică până la emiterea sentinței atacate.

2.3.Inculpatul Dabija Vadim a declarat apel, solicitând casarea sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 19.05.2023 și pronunțarea unei decizii noi prin care să fie achitat.

În apel acesta a invocat, că consideră sentința ilegală și nefondată, deoarece nu este vinovat. Astfel, solicită rejudecarea cauze penale, aprecierea corectă a probelor, deoarece nu sunt probe ce ar demonstra vinovăția sa. Totodată, consideră că urmează de apreciat critic declarațiile martorului Banu Vadim, care sunt false și vin în contradicție cu declarațiile altor persoane pe dosar, iar partea vătămată nu l-a recunoscut ca persoană care l-a maltratat.

3.Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2023, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de către avocatul Duca Denis în interesele inculpatului Morari Vasile, avocaților Ciocanu Aliona și Dorfman Igor în interesele inculpatului Dabija Vadim și a inculpatului Dabija Vadim și menținută sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 19 mai 2023 fără modificări.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a apreciat, în esență, că prima instanță a stabilit în mod corect și complet situația de fapt, a reținut în mod just vinovăția inculpatului, și a dat încadrarea juridică legală și temeinică faptei comise de acesta.

Starea de fapt reținută de instanța de fond rezultă din coroborarea probelor administrate, respectiv declarațiile inculpaților Dabija Vadim și Morari Vasile, care au fost apreciate în raport cu materialele cauzei penale, declarațiile părții vătămate Rusu Sergiu, declarațiile martorului Banu Vadim și pe probele scrise: plângerea depusă de Rusu Sergiu din 26.02.2020 (f.d.11 vol.I), procesul-verbal de audiere a părții vătămate Rusu Sergiu din 03.03.2020 (f.d.14 vol.I), plângerea depusă de Rusu Sergiu (f.d.17 vol.I), procesul-verbal de audiere a martorului Banu Vadim din 12.03.2020 (f.d.27 vol.I), procesul-verbal de confruntare din 26.05.2020 (f.d.28 vol.I), procesul-verbal de ridicare din 04.03.2020 (f.d.32 vol.I), procesul-verbal de examinarea înregistrării video din 04.03.2020 (f.d.33 vol.I), raportul de constatare nr.202010P089 din 18.02.2020 (f.d.35 vol.I), raportul de expertiză judiciară nr.202010D0159 din 18.03.2020 (f.d.38 vol.I), procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei (f.d.46 vol.I), procesul-verbal de audiere a martorului Nichifor Andrei din 16.06.2020 (f.d.80 vol.I), procesul-verbal de audiere suplimentară a părții vătămate Rusu Sergiu din 03.07.2020 (f.d.108 vol.I) și procesul-verbal de audiere a martorului Banu Vadim din 03.07.2020 (f.d.109 vol.I).

Se arată în conținutul deciziei că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în faptele incriminate și făcând o încadrare juridică justă a acțiunilor lui Dabija Vadim și Morari Vasile în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, totodată corect a apreciat măsura de pedeapsă sub formă de închisoare, ținând cont de circumstanțele cauzei penale, persoana vinovată și urmările survenite.

În opinia Colegiului penal probele cercetate, examinate în ansamblu, prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt, fiind raportate corect la prevederile legale în acest sens. Probele verbale coroborează întru tot cu cele material-scrise administrate pe caz, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și coroborării în corespundere cu prevederile art. 93-101 Cod de procedură penală.

La fel, a mai apreciat că instanța de fond a realizat o corectă individualizare judiciară a pedepselor, iar argumentele apărării referitor la criticile aduse probatoriului au fost expuse în conținutul motivat al sentinței, corect fiind respinse ca neîntemeiate.

4. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la 28 decembrie 2023 a fost atacată cu recurs ordinar la data de 28 februarie 2024 de către avocatul Dorfman Igor în interesele lui Dabija Vadim, care a solicitat casarea sentinței din 19 mai 2023 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2023 și dispunerea achitării lui Dabija Vadim din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

4.1. În esență, argumentele care fundamentează recursul declarat de apărător sunt similare celor invocate în apel și vizează faptul că:

- instanța de fond s-a limitat doar la citarea și expunerea declarațiilor celor ascultați în procesul cercetării judecătorești, enumerarea unor acte procesuale, așa cum au fost expuse în rechizitoriu, fiind recunoscute drept probe;

- în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și în cea de apel, cu excepția declarațiilor făcute de pretinsa parte vătămată Rusu Sergiu, alte careva probe ce ar indica la comiterea de către inculpați a unor pretinse acțiuni de huliganism, nu au fost dobândite. Cu atât mai mult, declarațiile făcute de către acesta nu corespund cu declarațiile făcute atât de către inculpați la prezenta cauză penală, care infirmă faptul admiterii de către aceștia a unor acțiuni violente față de Rusu Sergiu, ce ar putea fi calificate ca huliganism;

- instanța de fond a ignorat poziția și declarațiile inculpatului, punând la baza condamnării doar unele probe subiective și indirecte, fapt care este inadmisibil;

- aceeași situație a fost menținută și prin decizia instanței de apel, care a ignorat de a se expune asupra poziției și declarațiilor inculpatului;

- prin înregistrările video anexate la cauza penală nu se constată admiterea de către Dabija Vadim a cărorva acțiuni de violență față de partea vătămată;

- la baza hotărârilor judecătorești sunt puse și declarațiile martorului Banu Vadim, care sunt neclare atât în partea acțiunilor admise de către Dabija Vadim, cât și privitor la cele ale lui Morari Vasile. Privitor la un șir de alte momente, martorul menționat nu a putut face declarații;

- instanța de fond a dat o apreciere oarecare declarațiilor părții vătămate, pe care le-a apreciat ca evazive, însă a menționat că sunt confirmate prin declarațiile inculpatului Morari Vasile și martorului Banu Vadim;

- nu a fost verificată informația de la serviciul ”112”, privitor la faptul, cine anume a solicitat ambulanța și poliția la fața locului. În cazul de față, urma a se da o apreciere poziției inculpatului Dabija Vadim, care a menționat, că anume el a chemat ambulanța și poliția;

-în alineatul 2 al dispozitivului sentinței nu este indicat sub ce formă i s-a stabilit pedeapsa pe 3 ani și 6 luni;

- incorect au fost aplicate prevederile art.85 Cod penal din motiv că este prezentată informația Biroului de probațiune Bălți prin care se confirmă că perioada de probațiune a lui Dabija Vadim stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău din 05 octombrie 2018 a expirat la 05 decembrie 2022, adică până la emiterea sentinței atacate.

Asupra recursului declarat, a depus referință procurorul în secția judiciar-penală a Procuraturii Generale, Guțan Pavel, care pledează pentru inadmisibilitatea recursului declarat ca fiind vădit neîntemiat și lipsit de temeiuri legale.

5. Analizând actele și lucrările dosarului, precum și decizia recurată, în raport de motivele de casare invocate, completul de judecată a Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat este inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului este de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că, decizia Curții de Apel Bălți, a fost pronunțată public la 28 decembrie 2023 în prezența apărătorului și inculpatului, fapt ce se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată din aceeași dată (f.d. 185 vol.II), astfel completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recurentul s-a încadrat în termenul legal stabilit pentru depunerea recursului.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Prin motivele de drept ale recursului formulat de apărătorul Dorfman Igor a fost invocată incidența cazului de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia recursul este admis dacă hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

Verificând, din această perspectivă, actele dosarului, se constată că, în prezenta cauză, s-a dispus trimiterea în judecată și condamnarea inculpatului Dabija Vadim, în esență, pentru aceea că ultimul, la data de 14.02.2020, aproximativ la orele 02:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflându-se împreună cu Morari Vasile în barul "Fortuna", amplasat pe str.Ștefan cel Mare nr.1 A, mun.Bălți,(loc public), după ce au intrat în discuție cu Rusu Sergiu, din intenții huliganice, dând dovadă de o obrăznicie deosebită, l-au împins de câteva ori pe ultimul, după care Morari Vasile l-a apucat pe Rusu Sergiu de scurta în care acesta era îmbrăcat, și l-a scos forțat afară la terasă, unde iarăși l-a împins, apoi, în scurt timp l-a scos forțat și de la terasă în stradă, și anume, în adiacenta apropiere de bar, unde i-a aplicat două lovituri cu pumnii în regiunea feții, lovituri de la care a căzut jos. În scurt timp, de ei iarăși s-a apropiat Dabija Vadim, care împreună cu Morari Vasile i-au aplicat victimei multiple lovituri cu picioarele peste tot corpul, după care l-au apucat de gulerul scurtei și l-au târât de pe teritoriul localului indicat supra la stație, unde i-au mai aplicat două lovituri cu pumnii în regiunea feții,

lăsându-l la stație, cauzându-i astfel părții vătămate leziuni corporale sub formă de echimoză în jurul ochiului stâng cu hemoragie în conjunctiva ochiului, fractură de os nazal fără deplasare.

Instanțele inferioare au apreciat că faptele expuse mai sus există și se circumscriu conținutului constitutiv al infracțiunii de huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșite de două sau mai multe persoane, prevăzută de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

În ceea ce privește temeiul de casare pe care se bazează recursul apărătorului precum că, hotărârea este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că utilizarea noțiunii de „hotărâre arbitrară” derivă din practica CtEDO, fiind utilizată pentru a defini situația în care judecătorii nu aduc nici o motivare pentru deciziile/hotărârile luate, sau când acestea sunt bazate pe greșeli evidente de fapt sau de drept comise de judecători.

Totodată, instanța de recurs apreciază că caracterul echitabil al procedurii este evaluat în lumina întregii proceduri, în special al modului în care au fost administrate și apreciate probele astfel încât să se asigure că mijloacele de probă au fost prezentate și apreciate în așa fel încât să garanteze un proces echitabil. Instanța este obligată să efectueze o examinare efectivă a probelor propuse de ambele părți, și, atunci când se invocă caracterul nelegal al hotărârii prin prisma aprecierii nerezonabile a probelor, instanța de recurs va fi obligată să supună unei noi examinări și aprecieri probatoriul administrat în cauză pentru a verifica caracterul nerezonabil de apreciere a probelor, precum și caracterul arbitrar al hotărârii contestate.

Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar să menționeze că din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului reiese că o hotărâre judecătorească internă poate fi caracterizată ca fiind "arbitrară" într-o măsură care prejudiciază caracterul echitabil al procesului numai dacă este lipsită de motivare sau dacă motivarea se bazează pe o vădită eroare de fapt sau de drept săvârșită de instanța națională, având ca rezultat o "denegare de dreptate" (Moreira Ferreira împotriva Portugaliei).

Având în vedere materialele cauzei deduse, instanța de recurs nu poate identifica nici un element în motivarea deciziei instanței de apel care să indice că acestea s-au bazat pe erori vădite, care ar face ca decizia în cauză să fie arbitrară într-o măsură care prejudiciază caracterul echitabil al procedurii, or abordarea instanței de apel în speța de față nu a fost nici arbitrară, nici vădit nerezonabilă.

Tot atât de important este și faptul că modul în care obligația de a aduce motive, în mod inevitabil, v-a varia în funcție de natura deciziei în cauză și de circumstanțele specifice ale cauzei. Mai mult, deși echitatea cere ca o instanță să efectueze o examinare corespunzătoare a argumentelor și probelor prezentate ei, este sarcina instanței să aprecieze măsura în care acestea sunt relevante pentru decizia sa, iar instanța de recurs, în principiu, intervine doar în cazul în care acea apreciere este vădit arbitrară sau nerezonabilă.

Criticile formulate de către recurent cu privire la soluția de condamnare în ceea ce îl privește pe Dabija Vadim pentru comiterea infracțiunii de huliganism țin de modalitatea de apreciere a probatoriului și se grefează în principal pe faptul că instanța a ignorat poziția și declarațiile inculpatului, precum și la declarațiile părții vătămate, a coinculpatului Morari Vasile și a martorului Banu Vadim, inclusiv a înregistrărilor video anexate la materialele cauzei.

Instanța de recurs apreciază că instanța de apel a stabilit baza factuală pentru incriminarea reținută în sarcina inculpatului, în baza unui amplu examen de analiză asupra mijloacelor de probă administrate în cauză, ceea ce ține de controlul jurisdicțional al căii ordinare de atac a apelului.

În acest sens completul de judecată constată că este nefondată critica recurentului referitoare la faptul că „*instanța a ignorat poziția și declarațiile inculpatului*”.

Or, în acest sens în conținutul deciziei instanței de apel, s-a făcut o apreciere asupra declarațiilor inculpatului după cum urmează:

„Inculpații Dabija Vadim și Morari Vasile n-au recunoscut vina, dar au acceptat să dea declarații și a dat declarații reieșind din poziția sa, formându-și linia de apărare. Darea declarațiilor și alegerea linii sale individuale de apărare este un drept al inculpatului prevăzut la art.17 și 21 Cod de procedură penală.

Nerecunoașterea vinei de către inculpații Dabija Vadim și Morari Vasile se apreciază ca libertate de mărturisire împotriva sa, consfințită la art.21 Cod de procedură penală, ea nu echivalează cu achitarea inculpatului, în cursul judecării cauzei fiind prezentate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii ce i se impută.”

Prin urmare, declarațiile inculpatului Dabija Vadim au fost apreciate în raport cu materialele cauzei penale.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că simpla afirmație a unei stări de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată de inculpat, respectiv negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe irefutabile.

Prezumția de nevinovăție nu este absolută ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

e absolută ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal.

Din cuprinsul probelor administrate nu rezultă nevinovăția inculpatului, declarația de nevinovăție este singulară în tot ansamblul probator al cauzei.

Sușinerile recurentului privind declarațiile părții vătămate se raportează la elemente izolate, cum este mențiunea părții vătămate că „*persoana care a întâlnit-o la spital era îmbrăcată în scurtă și nu în sacou și nu poate confirma dacă această persoană îi poate aplica lovituri*”.

Toate împrejurările esențiale sub aspectul conținutului acuzației au fost, însă, motivate de instanțele inferioare, ce justifică valorificarea declarațiilor sale ca probe pertinente și concudente.

Astfel, în acest sens instanța de apel just a reținut că „... *partea vătămată în confruntare nu l-a recunoscut pe Dabija Vadim ca persoană care i-a aplicat lovituri, instanța de judecată la acest aspect ține să menționeze, că deși partea vătămată nu poate recunoaște persoana care l-a lovit, însă a descris în mod amănunțit cum era îmbrăcată persoana care îl lovea și din înregistrarea video se vede că inculpatul Dabija Vadim în acea noapte era îmbrăcat în sacoul de culoare cafenie, iar Morari Vasile era îmbrăcat în scurtă*”.

În ceea ce privește susținerile apărării privind lipsa de credibilitate a martorului Banu Vadim, completul de judecată apreciază că în general lipsa sa de sinceritate nu poate fi prezumată a priori, ci numai stabilită în concret, în urma examinării declarațiilor sale în contextul restului probatoriului existent.

Mai mult ca atât, instanțele inferioare au reținut că „*La acest aspect, instanța de judecată nu are temei de a pune la dubii declarațiile martorului ocular, așa cum acesta a relatat în mod amănunțit toate evenimentele care au avut loc și a relatat faptele care le-a văzut și nu a relatat fapte care nu i-au fost cunoscute*”.

Pe de altă parte, instanța de recurs apreciază că declarațiile coinaltului pot servi la pronunțarea hotărârii, dacă se coroborează cu ansamblul probelor administrate în cauză, iar verificarea legalității administrării probei și a efectuării actelor de urmărire penală prin vizionarea înregistrărilor video în cursul cercetării judecătorești au înlăturat orice dubiu.

La fel nu este justificată critica recurentului privitor la stabilirea faptului cine a solicitat serviciul medical de urgență, or în acest sens în textul deciziei recurate se regăsește motivarea corespunzătoare „*Inculpații au chemat ambulanța, deoarece sau speriat de starea părții vătămate, după ce l-au bătut*”.

Prin justificarea elementelor de fapt expuse, au fost probate toate aspectele importante pentru stabilirea faptei și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, iar mijloacele de probă cercetate au un conținut probant suficient la caz, constituind un lanț deductiv, fără discontinuitate.

În concluzie, raportat la considerentele exprimate anterior, Curtea de apel a apreciat că materialul probator administrat în cauză demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că inculpatul Dabija Vadim a săvârșit fapta pentru care a fost trimis în judecată cu forma de vinovăție prevăzută de lege, fiind întrunite în mod cumulativ condițiile pentru tragerea sa la răspundere penală.

Studiind textul deciziei atacate, în raport cu motivele invocate în cererea de recurs, completul de judecată constată că, cele invocate, de către recurent, nu și-au găsit confirmarea dat fiind faptul că, instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat și detaliat asupra motivelor din cererea de apel care sunt identice cu cele ce formează obiectul prezentului recurs.

Prin urmare, se notează că recursul declarat se bazează pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente ce țin de aprecierea probatoriului, iar în prezent nu există circumstanțe care ar justifica ingerința în hotărârea instanței de apel sau în cea a primei instanțe.

Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune achitarea inculpatului, după cum se solicită de recurent.

La caz, instanțele de judecată examinând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Dabija Vadim în comiterea infracțiunii imputate.

Cu privire la criteriile de individualizare judiciară a pedepsei aplicată inculpatului Dabija Vadim cu consecințe pe cuantumul pedepsei aplicate și modalitatea de executare aleasă de către instanța de fond, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că acestea au fost corect aplicate și realizate, într-o proporționalitate derivată și impusă tocmai de circumstanțele concrete ce caracterizează atât fapta comisă, cât și pe inculpat.

În acest context argumentativ se constată că instanța inferioară a realizat un proces de individualizare a pedepsei fundamentat pe criteriile legale astfel că nu se impune înlăturarea pedepsei închisorii sau aplicarea unei pedepse mai blânde.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază că în cazul comiterii unei noi infracțiuni intenționate în decursul termenului de probă, de către condamnatul cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îi aplică pedeapsa pentru cumul de sentințe în condițiile art. 85 Cod penal (alin.(10) art. 90 Cod penal).

Trebuie avut în vedere că, pentru respectivele situații, nu se cere anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece, potrivit legii, intervine anularea de drept din momentul săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în decursul termenului de probă.

Or, potrivit art.85 Cod penal dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Se consideră drept parte neexecutată a pedepsei conform sentinței anterioare, în cazul condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei (art. 90 CP), întregul termen de pedeapsă, cu excepția duratei arestării preventive sau reținerii.

În partea ce vizează critica recurentului precum că „în alineatul 2 al dispozitivului sentinței nu este indicat sub ce formă i s-a stabilit pedeapsa pe 3 ani și 6 luni”, completul de judecată apreciază că ceea ce rezultă din contextul conținutului motivator a sentinței și din alin.(1) al dispozitivului acesteia este una de o simplitate de domeniul evidenței, iar greselile de ordin tehnic nu constituie temei de casare, or nu a fost stabilită o încălcare gravă, categorică, care afectează fondul cauzei și modifică soluția întregului proces de judecată.

Împrejurarea că recurentul nu este de acord cu motivarea instanței de apel, nu echivalează cu incidența unor motive contradictorii, a unei nemotivări a

hotărârii sau a aprecierii nerezonabile a probelor și nu determină incidența motivului de casare prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Astfel, completul de judecată conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecătii, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, fapt ce determină incontestabil concluzia de inadmisibilitate a recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, or legea procesual penală a stabilit un sistem coerent al căilor de atac, admisibilitatea acestora fiind condiționată de exercitarea lor potrivit legii, în termenele și pentru motivele reglementate de normele incidente în materie.

6.În conformitate cu prevederile art.432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dorfman Igor în interesele inculpatului Dabija Vadim, împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul central din 19 mai 2023 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 noiembrie 2023, în cauza penală în privința inculpatului Dabija Vadim, ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Roic-Botezatu Lilia

Mânăscurtă Igor